

Holokausz: egyediség, tények, hazugságok

PUBLICISZTIKA - XLV. évfolyam 14. szám, 2001. április 6.

Lovas István lerántotta a leplet Lovas Istvánról és ráhúzta a vizes lepedőt azokra, akik két évvel ezelőtt a Népszabadságban közzétett cikkét bírálták. Most Lovas azt állítja, hogy egy 1996-ban megjelent amerikai tanulmánykötetből állította össze cikkét, őt tehát jogosulatlanul bírálták, ő nem antiszemita cikket írt. Lovas megint nem mond igazat. Nem igaz az, hogy David Stannard, a Hawaii Egyetem professzora "az amerikai indiánok kiirtása történetének egyik szaktekintélye". Először is az, hogy valaki a Hawaii Egyetemen tanít, még nem jelent tudományos rangot. Az Egyesült Államokban több mint 900 egyetemen tanítják a zsidó holokausz történetét. Arra, amit a Yale, a Columbia, tehát a nagy, tekintélyes egyetemek holokausz-szakértői mondanak, odafigyelnek a szakértők, amit az amerikai kiskunbürgözdalfvai "egyetemenek" mondanak, írnak, nem. Lovas elhallgatja, hogy Stannard nézeteit, állításait sokan, meggyőzően cáfolták. Lovas eredeti cikkében Yehuda Bauerre és Raul Hilbergre, a holokausz két nagy tekintélyű szakértőjére is hivatkozott. Mint az alábbiakban olvasható, két évvel ezelőtt írott cikkemből is kiderül, Lovas hamisan idézte őket, és meghamisította még az 1942-es wannseei konferencia jegyzőkönyvét is, hogy antiszemita cikkéhez érveket gyárthasson. Két évvel ezelőtti vitacikkemet a Népszabadság nem közölte, most Lovas félresikerült önleplezése ismét aktuálissá tette.